

USUS E VERSU XVI.

- (1) Depopulo Dei peculiari, *Iſtaele*, seu de ecclesia V. T. vide in LL.
- (2) Redemptio non est unius generis: quandoque sic per potentiam sive brachium Dei, ut b. l. quandoq; per solutio tyro, velut in Redemptioe generis humani.
- (3) Dantur inter homines diversi dignitatum gradus, v. g. Josephi cum posteris praefertur solusque nominatur inter Jacobi filios, cum tamen Dan, Aser reliqui que nominus, quam Joseph, agnoverint hunc unum parentem. Hinc illud Rom. XI, 10. seqq.

USUS E VERSU XVII.

- (1) Maris rubri transitum tanto populo praebentis, hostesque suffocantis obsequium, & fidem nostram robore debet deo Dei robore hodieque adhuc rati, reverentiam quoque simul excitare, ne superabamus nos torpescamusve, mandante Domino, &c.
- (2) Aquae dicuntur vidisse per prosopop. Potius igitur nos homines, ratione ac sensibus praediti, videre vel concludere debemus praesentiam Dei, tum communem, tum gratiosam, &c.
- (3) Timor est vel servilis, vel filialis. v. praec. l.
- (4) Abyſſorum commotio confirmat innumerabilem viarum Dei multitudinem, per quas traducere potest salvandos. Quis de abyſſis tunc cogitasset recedendis? vid. Pf. CXIV, 3. 5. Exod. XIV, 21. seqq.

USUS E VERSU XVIII.

- (1) Aquarum in nubibus thesaurus & salarium praebere, & metum incutere potest hominibus, modo attendant plenius. De Imbris pluviaeque distinctis speciebus in phisicis. Ibidem
- (2) De Tonitru, nec non
- (3) de Fulminibus.

PSALMI LXXVIII. DISPOSITIO.

Liber antiquitatum. Historia Exodi.

At tendendum hic I. Exordium; ubi (1) attentionis postulatio: *audi, popule mi, doctrinam meam*: v. 1. (2) ratio: *aperiam os meum in parabolâ; profundam aenigmata antiqua*: v. 2. eaque certa, a patribus tradita: v. 3. posteritati commendanda: v. 4. continentia Dei laudes, robur ac mirabilia per-petrata: v. 5. ibid.

II. Narratio de (1) lege concredita patri-bus, (a) ut propagarent eam ad posteros: v. 5. 6. (b) finis & effectus: ut partim in Deum po-nant fiduciam, v. 7. partim operum divin. re-ordentur jugiter, partim mandata observent: v. 8. (2) De populi ingratitude, partim absolute, v. 8. partim comparate cum Ephraimitis, qui armis ex-ercitibusque bellicis confisi gloriabantur qui-dem multum, sed in die constitutus terga ver-tebant turpiter: v. 9. Prolixius autem descri-bitur haec populi ingratitude (a) a fœderis neglectu: v. 10. (3) legis vilipendiô. ibid. (y) o-perum divinorum mirabiliumque oblivione: v. 11. quae Deus scilicet ostendit tum in Aegy-ptô; v. 12. tum in mari rubrô; v. 13. tum in

USUS E VERSU XIX.

- (1) De Turbibus ventorumque viribus dicebunt phy-sicis & historicis. item.
- (2) de Fulguribus.
- (3) Terra motus magnos incutere possunt horro- res, cum nuptiam tulus superest consistendi locus: quae in-fractos, debiscunt, quae juxta nos, conquassati corrumpunt; quae supra nos, [v. g. fulgura ac fulmina,] inopinata ac pro-missive prosterunt. O homo, annon metues horum tre-calis moderatorem Deum?

USUS E VERSU XX.

- (1) Nulla creatura (adeoque nec Mare,) praesentia ca- ret sui Creatoris: vix ejus ubiis: pro lubita disponit omnia. Nullibi igitur fidelis debet metuere. Pf. XXVII, 1. seqq. XLVI, 3. &c.
- (2) Fluxus ingresses, qualis Jordanis, Danubius, Rhe-nus, &c. subsunt hinc Dei vestigiis, hinc facit crescere, de- crescere; fecundat, &c.
- (3) Stuporem hominum, vestigia Dei non rectè estimantium mire Satan adauget, avocando ad alia mi-nus utilia, extenuando divina, &c.

USUS E VERSU XXI.

- (1) Deus est Dux populi sui benignus, providus, po- tens, &c.
- (2) Pastoris gregisque imago probe illustrant hanc doctrinam.
- (3) Uti ut Deus hominum, Moſis atque Aharonis, ministerio, ut simul hominum fidem exploret, minusque horrores incutiat mortalibus.
- (4) De reverentia Ministerio ecclesiastico debi-ta, Ebr. XIII, 17. &c.

desertô per nubis ductum: v. 14. per copiosam aquae & petri praebitionem: v. 15. 16. (3) rebel- lionis renovatione v. 17. (4) cibi carnei postula- tione: v. 18. 19. 20. 3) De severa punitione: igne sc. irae exardescente: v. 21. ob inmoderata- tem & diffidentiam: v. 22. (4) de Miraculo- sa nova cibatione: depluente sc. manna: v. 24. 25. nec non adductis volucris: v. 26. 27. 28. 29. (5) De provocata indignatione: [a] tempus: tum cupite deliciae adhuc in ipsorum ore: v. 30. (b) modus: ascendit divina ira: interfecit pingves precipuosque: v. 31. Sequi- tur (6) transgressio nova, ex incredulitate profanoque miraculorum contemptu profecta: v. 32. cujus (7) subsequens poena: absumit elierum in vanitate ac terrore: v. 33. Pergit 8) ad inconstantiam incorrigibilem: ubi (a) emendationis data occasio: cum interficeret ipsos: v. 34. (b) emendatio ipsa: querebant Deum, convertebantur, manè indagabant: ib. recordabantur, Deum esse suam, petram atque Redemptorem: v. 35. linguis suis ipsis blandie- bantur: v. 36. licet cor maneret inconstans fo- derisque immemor: v. 37. (c) Dei longanimitas comprobata: manebat misericors: v. 38. remitte-